

Bayer Zsolt: Új Színház

2011 október 10. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Dörner György lett az Új Színház új vezet?je. Intendánsa pedig Csurka István. Ennyi a hír. S minden ezután a hír után kezd?dik. Ahogy várható volt, a liberális és szocialista értelmiség kapára-kaszára kapott. „Botrány”, „megdöbbent?” – sorjáznak a jelz?k, az ítéletek.

Minden ítélet készen áll, azel?tt, hogy Dörner vagy Csurka bármit is csinált volna.

Dörner az ország egyik legjobb színésze. Jó mindenben, amiben felt?nik. Jó színházban, jó filmben, jó szinkronban, vannak amerikai sztárok, akik kizárólag az ? hangján szólhatnak hozzánk hosszú-hosszú évek óta.

Csurka az ország egyik legjobb drámaírója és dramaturgja.

Nem tagadják, mert nem tagadhatják ezt még legádázabb ellenfelei sem. Amit Csurka letett a magyar irodalom asztalára, sokszorosan felülmúlja sok-sok ma ünnepelt, agyonsztárolt, minden nyelvre lefordított „zseni” életm?vét.

Azért van ez így, mert nem a m? dönti el, hogy mi lesz a sorsa, és végképp nem a közönség.

Alkotónak s m?vének sorsa ma egy sz?k kör kezében van. ?k határozzák meg a sikert vagy sikertelenséget, a hírt és a hallgatást, a befutást és a partvonalra szorítottságot, a nemzetközi elismerést vagy a semmilyen elismerést.

Ehhez nincs szükség tehetségre, rátermettségre, aktuális mondanivalóra, régi vagy új érdemekre, és nincs szükség közönségre.

Ehhez mindössze arra van szükség, hogy a megfelel? oldalon állj, feküdj, ébredj, tegyél-vegyél, szorgoskodjál, és ismerd az összes közhelyet, PC dumát, hülyeséget, amit ismerni kell.

Ha nincs mondanivalód a bennünket körülvev? világról és a valóságról, de elismered a két f? témát, amit el kell ismerni, senki sem ment meg a „sikert?l”.

Hódolj és szolgálj ?nekik – ez ma a siker titka.

Tagadd meg akit és amit meg kell tagadni – ez meg a másik titka.

Légy olyan, mint az amerikai szépségkirályn?: ha felteszik a kérdést, hogy mi a legf?bb vágyad, lábadjon könnybe a szemed, és rebegd azt, hogy „világbéke”… Akkor lesz bel?led színházigazgató, ünnepelt költ? vagy író, színészkirály, megmondóember, orákulum és prédikátor.

De ha nem világbéke, nem Auschwitz, nem a melegek jogai, nem a cigányok, s ha tetejébe még Kertész Ákos fájdalmát sem érted meg, nos, akkor alkalmatlan vagy mindenre.

Ha olyan atavisztikus ügyeid és gondjaid vannak, mint nemzeti múlt, nemzeti lét, magyar történelem, magyar fájdalom és szenvedés, az igazi Ady, Szabó Dezs?, Németh László, Sinka István, Erdély – én Istenem, ne hagyj el! –, netán Wass Albert vagy Tormay Cécile, akkor véged.

Mert nincsen itt már is-is sem, csak csontos, szikár vagy-vagy.

És akik úgymond szám?znék a politikát mindenhonnét, azok politikát csinálnak mindenb?l az égvilágon. Mert most habzó szájuk arról habzik, hogy Dörner és Csurka politikailag alkalmatlan a színház vezetésére, lévén kívül esnek az általuk felállított politikai normarendszeren és szalonképességen. „Politika”! – kiáltják rémületes dühvel, s politikai nemtetszésük okán átkozzák ki a még ki sem nevezetteket.

Na, hát én többek között ezért rühellem mindet, s vetem meg ?ket egyenként is, meg úgy együtt is. Ahogy vannak.

Dörnernek és Csurkának pedig szívb?l gratulálok, és sok-sok er?t, kitartást és sikert kívánok. Szükség lesz bizony mindegyikre. S ha megengedik, s hogy még jobban idegesítsem azokat, hadd köszöntsem ?ket Sinka Istvánnal:

Egyszer volt szép az anyám tánca,
mikor kend?jét gyepre hányta,
a Korhány vizénél, Pusztapándon,
s bokázó lába pásztort?znél,
öles apám örömére
szállt, mint illat a virágon.
De gyönyör? lábán víg figurát
ered? táncába ? se vitt,
csak mutatta ringó mozdúlattal
halálba járó ?seit.
Mert ugyanaz sírt fel a flótán,
hogy meghaltak azok ima nélkül,
nagy szakállal, akasztófán.

No, hát meghalni még meghalhatunk, de jelet legalább már hagytunk magunk után. Ett?l olyan idegesek a törpék…
Bayer Zsolt, magyarhirlap.hu

Ajánló